

Altın Teşekkür

Yavuz DEMİRKIRAN

Altın Teşekkür

Yavuz DEMİRKİRAN

Lily kapısının önünde altın bir kart buldu. Küçük bir güneş gibi parlıyordu. Ön yüzünde kıvrımlı harflerle şöyle yazıyordu: 'Sen sen olduğun için teşekkürler.' Lily'nin sıcak kahverengi gözleri kocaman açıldı. Hayatında bu kadar güzel bir şey görmemişti. Kartı aldı ve elinde sıcacık hissetti, sanki sadece onu bekliyormuş gibi.

Lily'nin kıvrıkcık siyah saçları zıplayarak içeri koştu. Kartı mutfak masasına koydu ve tekrar okudu. 'Sen sen olduğun için teşekkürler,' diye fısıldadı. Bu onu özel hissettirdi. Ama kim göndermişti? Ve neden? Lily kendi teşekkür notunu eklemeye karar verdi. Şöyle yazdı: 'Güneş ışığı için teşekkürler.' Sonra kartı arkadaşı Ben'e verecekti.

Ben yaşına göre uzundu, aralıklı dişleriyle gülümserdi. Lily onu okul bahçesinde buldu. 'Ben, sana bir şeyim var,' dedi ve altın kartı ona uzattı. Ben'in yeşil gözleri parladı. 'Vay! Bu ne?' Lily'nin notunu okudu ve gülümsedi. 'Teşekkürler Lily! Geçen hafta kayıp kütüphane kitabımı bulmama yardım ettiğin için de teşekkürler.' Bir kalem aldı ve yazdı: 'Harika bir arkadaş olduğun için teşekkürler.' Sonra kartı bir sonrakine vermeye söz verdi.

Ertesi gün Ben, Maya'yı öğle yemeğinde yalnız otururken gördü. Maya utangaçtı, uzun siyah bir örgüsü ve yumuşak bir gülümsemesi vardı. 'Maya, sana özel bir kartım var,' dedi Ben. Altın kartı ona verdi. Maya'nın kehribar kahverengi gözleri kocaman açıldı. Mesajları okudu ve gamzeleri göründü. 'Teşekkürler Ben. Kendi yemeğimi unuttuğumda yemeğini benimle paylaştığın için de teşekkürler.' Kendi notunu ekledi: 'İyiliğin için teşekkürler.'

Maya kartı tutarken içi ısındı. Kart şimdi biraz daha parlak görünüyordu. Kime vereceğini hemen biliyordu. Theo sınıflarının en uzunuydu, dalgalı kıvıllı saçları ve yuvarlak gözlükleri vardı. Her zaman nazikti ve birinin yardıma ihtiyacı olduğunu fark ederdi. Maya onu bir ağacın altında kitap okurken buldu. 'Theo, bu senin için,' dedi ve altın kartı ona uzattı.

Theo gözlüklerini yukarı itti ve mesajları okudu. Mavi gözleri parladı. 'Teşekkürler Maya. Dün kitaplarımı düşürdüğümde bana yardım ettiğin için de teşekkürler.' Şöyle yazdı: 'Çok düşünceli olduğun için teşekkürler.' Sonra Maya'ya baktı. 'Bunu Lily'ye geri vermeliyiz. Zinciri o başlattı ve şimdi ne kadar parlak olduğunu görmeli.' Maya başını salladı ve Lily'yi bulmaya gittiler.

Lily bahçesindeydi, sarı yağmurluğunu giymişti. Theo ve Maya ona koştu. 'Lily, bak!' dedi Theo, kartı uzatarak. Kart her zamankinden daha parlak parlıyordu. Lily şaşkınlıkla nefes aldı. 'Çok güzel!' Bütün mesajları okudu. 'Güneş ışığı için teşekkürler,' 'Harika bir arkadaş olduğun için teşekkürler,' 'İyiliğin için teşekkürler,' 'Çok düşünceli olduğun için teşekkürler.' Her kelime kartı daha da parlatıyordu.

Arkadařlar imenlerin zerinde bir daire řeklinde oturdular. 'řimdi ne yapmalıyız?' diye sordu Ben. 'Daha fazla arkadařa verebiliriz,' dedi Maya. 'Ya da yeni mesajlar eklemeye devam edebiliriz,' dedi Theo. Lily glmsedi. 'İkisini de yapalım! Bu kart sihirli. Mutluluk yayıyor.' Hepsi aynı fikirdeydi. Altın kart sadece bir kart deęildi; bir teřekkrleri zinciriydi.

Böylece kartı arkadaşları Sam'e verdiler. Sam bir mesaj ekledi: 'Beni güldürdüğün için teşekkürler.' Sonra Sam kartı Priya'ya verdi. Priya şöyle yazdı: 'Matematikte bana yardım ettiğin için teşekkürler.' Kart giderek daha da parladı. Çocuklar güldüler ve hikâyeler paylaştılar. Teşekkür etmenin dostluklarını güçlendirdiğini ve kalplerini mutlu ettiğini keşfettiler.

Kısa süre sonra bütün sınıf bir mesaj eklemişti. Altın kart artık o kadar parlaktı ki sınıfı aydınlatıyordu. Herkes birine teşekkür etmek istiyordu. Öğretmenleri Bayan Lee gülümsedi. 'Siz çocuklar harika bir şey yarattınız. Minnettarlık özel bir sihir türüdür.' Çocuklar gurur duydu. Küçük bir kartla başlamışlardı ve şimdi birçok kalbe dokunmuştu.

Lily parlayan karta baktı. 'Daha fazla kart yapmalıyız,' dedi. 'Minnettar olduğumuz her kişi için bir tane yapabiliriz.' Diğerleri sevinçle bağırdı. Öğleden sonrayı kâğıt ve simden altın kartlar yaparak geçirdiler. Her kart bir teşekkür mesajı taşıyordu. Sihir yayıldı. Günün sonunda sınıftaki herkesin parlayan bir kartı vardı.

Ben annesine bir kart verdi. 'Her zaman yanımda olduğun için teşekkürler,' diye yazdı. Maya büyükannesine bir tane verdi. 'Bana saçımı örmeyi öğrettiğin için teşekkürler,' diye yazdı. Theo komşusuna bir tane verdi. 'Kuşları beslediğin için teşekkürler,' diye yazdı. Çocuklar teşekkürün birçok şekilde söylenebileceğini ve her zaman neşe getirdiğini öğrendiler.

Ertesi sabah Lily kapısının önünde yeni bir altın kart buldu. Bütün arkadaşlarından geliyordu. Şöyle yazıyordu: 'Zinciri başlattığın için teşekkürler Lily.' Lily'nin kalbi mutlulukla doldu. Minnettarlığın sihrinin büyümeye devam edeceğini biliyordu. Bir sonrakine vermek için sabırsızlanıyordu.

Arkadaşlar altın kartı sınıfta özel bir kutuda saklamaya karar verdiler. Ona 'Teşekkür Kutusu' adını verdiler. Biri nazik bir şey yaptığında, bir teşekkür notu yazıp kutunun içine koyuyorlardı. Kutu, içindeki bütün nazik sözlerle parlıyordu. Çocuklar teşekkür etmenin ve takdir paylaşmanın dostluklarını daha güçlü ve mutlu kıldığını öğrendiler.

Bir gün Alex adında yeni bir öğrenci sınıfa katıldı. Alex utangaç ve yalnız hissediyordu. Lily gülümsedi ve Alex'e altın bir kart verdi. 'Yeni arkadaşımız olduğun için teşekkürler,' diye yazdı. Alex'in yüzü aydınlandı. İyilik zinciri devam etti. Altın kart çocuktan çocuğa dolaşarak sıcaklık ve neşe yaydı.

Sonunda altın kart, birçok minnettar kalbin sıcaklığıyla parladı. Çocuklar küçük iyiliklerin herkese neşe yayabileceğini öğrendiler. Her zaman teşekkür etmeye ve takdirlerini paylaşmaya söz verdiler. Minnettarlığın sihri kalplerinde yaşadı ve dostlukları her gün daha da parladı.